

Bratia a sestry,

dnes sme vyzývaní, aby sme si všimli, aká je Božia láska. Božia láska je nekonečná, pretože ju nikto nemôže ohraničiť alebo obmedziť. Božia láska je nepochopiteľná, pretože Boh miluje všetkých ľudí bez rozdielu. Boh nejedná podľa ľudskej logiky a spravodlivosti. Keď je Božia láska nekonečná a nepochopiteľná, môžeme o nej adekvátne hovoriť? Keď hovoríme o Božej láske, využívame k tomu to, čo poznáme. Snažíme sa ju vystihnúť pomocou prirovnaní z nášho bežného života.

Božia láska je napr. vyjadrená pomocou rodičovskej lásky. *Pozrite, akú lásku dal nám Otec, aby sme sa volali Božími deťmi...* (1. v.) Máme výsadné postavenie. Sme nazývaní Božími synmi a dcérami. Aké je úžasné, keď môže dieťa okúsiť rodičovskú lásku! Aké je to vzácne, keď máme miesto, ktoré môžeme nazývať svojim domovom! Aké je to krásne, keď máme rodičovský dom, do ktorého sa môžeme hocikedy vrátiť a budeme prijatí s otvorenou náručou! O koľko úžasnejšie potom musí byť to, že všemohúci Boh nás, aj napriek našim hriechom, prijíma. V Biblii nachádzame na viacerých miestach opis Božieho prístupu k človeku pomocou obrazu láskavej a trpezlivej rodičovskej výchovy.

Vďaka komu sme sa stali Božími deťmi? V novozákonných evanjeliách viackrát čítame vyznanie, že Ježiš je Syn Boží. Diabol žiadal, aby to Ježiš potvrdil. Zlí duchovia sa pýtali: *Čo Ťa do nás, Syn Boží?* (Mt 14, 23) Z úst viacerých Ježišových súčasníkov zaznelo vyznanie viery, že Ježiš je Syn Boží. Dokonca to bol aj jeden z bodov obžaloby. Ježiš bol obvinený z toho, že o sebe prehlasoval, že je Syn Boží. Aj keď zomieral na kríži, posmievali sa Mu, že keď je Syn Boží, tak nech zostúpi z kríža a zachráni sa. Veríme v trojjediného Boha. Medzi Otcom a Synom je jednota. Trojjediný Boh sa neustále stará o svet. Ježiš prišiel, aby nám ukázal cestu k Bohu. Práve vďaka Ježišovi, vďaka jednorodnému Synovi Božiemu, sa aj my stávame Božími synmi a dcérami. Sme Božie deti, pretože Boh nás vychováva a vedie k záchrane.

Evanjelista Ján hneď v prvej kapitole uvádza, že tým, ktorí Ježiša prijali, dal Boh moc stať sa deťmi Božími. Apoštol Pavol rovnako v Liste Galatským napísal: *Lebo vierou ste všetci synovia Boží v Kristovi Ježišovi.* (3, 26) Tento blízky vzťah medzi nami a Bohom je veľmi vzácny a máme ho vďaka Ježišovi. Vďaka Ježišovi oň ani nikdy neprídeme.

Autor 1. Jánovej epištoly vychádzal z toho, čo veriaci už poznajú. *Vy viete, že sa zjavil, aby sňal hriechy...* (5. v.) Ten, ktorý bol bez hriechu, trpel za hriech sveta. Ježiš nás očisťuje od hriechov. Toto aj my poznáme. Je to základné vieroučné tvrdenie. Často to počúvame, ale je to veľmi potrebné, pretože ak nie je dobrý základ, neobstojí ani to, čo je na tom základe postavené. Vychádzame z toho, že vďaka Ježišovi už nie sme v putách hriechu, a teda nie sme odsúdení. Vďaka Ježišovi máme nádej na nový začiatok.

Dokonca sme dnes počuli: *Ktokoľvek zostáva v Ňom, nehreší...* To by nás nemalo zviest' k pýche a povýšenosti. Slová z dnešného textu akoby odporovali tomu, čo čítame na iných miestach Písma svätého, kde sa zdôrazňuje ľudská hriešnosť a skazenosť. Autor epištoly takto zdôraznil Ježišovu moc pri očistení od hriechov. To je rozhodujúce, a preto

„Kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi.“ Ježiš urobil všetko preto, aby sme boli slobodní od hriechu. Nie je to naša zásluha, ale Ježišova.

V dnešnom texte sa píše aj o deťoch diabla. Keď človek nemiluje brata, nie je to výsledok Božej výchovy. Boh nás vedie k tomu, aby sme mali medzi sebou lásku. V 1. liste Jánovom sa veľa píše o kresťanskej láske. V dnešnom texte je napísané, že je to prikázanie, ktoré bolo od počiatku. V druhej kapitole sme už čítali, že je to staré, a predsa nové prikázanie. Na inom mieste sa píše, že v prikázaní lásky sú zahrnuté všetky ostatné prikázania. Môžeme povedať, že Božie prikázanie lásky je základný spôsob jednania s druhým človekom.

V závere daného textu je to ešte vysvetlené na starodávnom príbehu, ktorý nachádzame na prvých stránkach Biblie. Kto by nepoznal príbeh o prvej bratovražde? Prečo siahol Kain na život svojho brata? Autor epištoly podáva svoj výklad: *Pretože jeho skutky boli zlé...* V Liste Židom je naopak vyzdvihoaná Ábelova viera. *Vierou priniesol Ábel hodnotnejšiu obeť Bohu ako Kain.* (11, 4) Kain aj Ábel priniesli obeť Bohu. Každý z tej oblasti, v ktorej pracoval. Boh prijal iba obeť mladšieho brata. Vtedy v Kainovi vzbĺkol veľký hnev. Boh Kaina na jeho hnev upozornil a napomenul ho, aby robil dobre. Kain sa vybral svojou vlastnou cestou. Nechal sa viesť svojim hnevom a zavraždil brata. V jeho srdci nebola láska, ale nenávisť. Už od počiatku nás Boh svojim slovom vedie k tomu, čo je dobré. Avšak človek Bohu vzdoruje a nepočúva Ho.

Na Kainovi vidíme, kam to až môže dospieť, keď človek nepočúva Boha. Boh nás vedie k tomu, aby sme vo svojom konaní boli motivovaní láskou. Inými slovami povedané, aby sa snažili o to, čo je pre druhého dobré a vyhýbali sa tomu, čo inému ubližuje. To je výchova nášho nebeského Otca.

Sú pred nami dve cesty. Jedna je cesta detí toho zlého. Je to cesta Kaina. Cesta, na ktorej hľadá človek len sebecky na vlastné potreby a nerobí to, čo je dobré v Božích očiach. Druhú cestu nám ukázal Ježiš. Je to cesta Božích detí, keď sa nechávame viesť Božím slovom.

Aj keď na tej ceste padáme, dostávame novú silu. Ježiš prišiel, aby maril skutky toho zlého. Kým je pri nás Kristus, nik nám neublíži. Ježiš porazil aj smrť a hriech už nevládne nad nami. Skrze Ježiša sme ospravedlnení. Z vd'ačnosti za Jeho milosť konajme to, k čomu nás Božie slovo vyzýva. Boh je láska a vedie nás k tomu, čo je dobré pre nás aj pre našich blížnych. Amen.

Vypočujme si ešte slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Matúša v 7. k.:

„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá dobré veci váš Otec nebeský tým, čo Ho prosia.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje, každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.